

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 18	Utgitt 22 mai	1947
Innhold.		
Bestem. om endr. i bestem. om omsetn. av ved		305
Lov om endr. i lov om stempelavgift av sigarer, sigaretter, sigarett- hylser, snus m. v.		305
» om endr. i lov om omsetningsavgift		306
» om brigde i lov om utreinsking i off. teneste		307
Res. om forskr. om innførsel og omsetn. av radiomateriell		308

**Bestemmelser om endring i bestemmelser om om- 8 mai.
setning av ved av 14 mai 1946.**

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfor-
nødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon 26 januar 1945.)

I.

I bestemmelser om omsetning av ved av 14 mai 1946 skal § 9 lyde slik:

§ 9. Avtaler om overdragelse av ved på rot må godkjennes av Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

**Lov om endring i lov av 29 april 1915 om stem- 16 mai.
pelavgift av sigarer, sigaretter, sigarett-
hylser, Nr. 1.
snus m. v.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 mai 1947 så-
lydende:

I.

I lov av 29 april 1915 om stempelavgift av sigarer, sigaretter,
sigarett-
hylser, snus m. v. skal etternevnte bestemmelse lyde:

16 mai.

§ 7, annet ledd:

Nr. 1.

Det er forbudt å selge en avgiftspliktig vare til høyere detaljpris enn den, hvorefter varen ved utleveringen er stemplet med mindre varen etterstemples i samsvar med vedkommende departements bestemmelse.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16 mai 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

16 mai.

Nr. 2. Lov om endring i lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 § 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 mai 1947 sålydende:

I.

I lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 skal § 2 lyde:

Overtredelse av forskrifter som utferdiges i henhold til denne lov, straffes også når overtredelsen er skjedd ved uaktsomhet, med bøter, for så vidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

Den som i hensikt å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning unnlater å betale omsetningsavgift som er iberegnet i oppebåret vederlag, straffes som for underslag bestemt i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 §§ 255—256, jfr. § 263.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16 mai 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov um bridge i lov frå 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste. 16 mai.
Nr. 3.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 14 mai 1947 som lyder so:

I.

Desse paragrafane i lov frå 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste skal lyda:

§ 1. Offentleg tenestemann, som var tilsett fyre okkupasjonen, kan få avskil i dom, endå um det ikkje er grunn til å straffa han, soframt han stelte seg so andsynes okkupasjonsmaktene eller hjelparane deira, eller bar seg so unasjonalt åt på andre måtar, at han ikkje er verdig til å halda fram i stillingi. Held retten det etter tilhøvi sers urimeleg at tenestemannen fær avskil, kan domen, når tenesteumsyn ikkje synest vera til hinder, i staden gå ut på fullmakt for vedkomande styremakt til ordensstraffing som nemnt i tredje leden eller — etter framlegg frå vedkomande styremakt — til å nytta serskilt utmælt ordensstraff som der nemnt.

Sak um avskil etter fyrste leden skal påtalemakti reisa soframt tilsetjingsmakti krev det og Kongen ikkje fastset noko anna. Påstand um avskil etter fyrste leden og um tenestetap til straff, bør vanleg avgjerast i ei sak.

Vedkomande styremakt kan gjeve tenestemannen ordensstraff i staden for å krevja sak um avskil reist etter fyrste leden, sosant tenesteumsyn ikkje er til hinder. Ordensstraffer er flytjing til onnor teneste med same eller lægre grad eller suspensjon utan løn i upptil tvo år. For ordensstraffer gjeld reglane i lov um offentlege tenestemenn frå 15 februar 1918 § 23, fyrste og andre leden og § 24 fyrste og tredje leden, på tilsvarande måte. Melding um ordensstraff og grunnane skal gjevast skriftleg.

Fyresegnene i fyrste og tredje leden er ikkje til hinder for at ein tenestemann som stelte seg so som nemnt i fyrste leden fær avskil eller ordensstraff med heimel i onnor lov, ålmenne rettsgrunnsetningar eller tilsetjingsvilkor.

Tenestemann som hev fenge avskil utan dom avdi han stelte seg so som nemnt i fyrste leden, jfr. fjorde leden, kan krevja at retten skal prøva vedtaket. Det er ikkje naudsynleg å klaga til høgare styremakt for sak vert reist, endå um gjeldande reglar gjev høve til det. Saki skal fyrehavast etter fyresegnene i lov frå 21 februar 1947 «om rettergang i landssviksaker»; § 38 i nemnde lov gjeld på tilsvarande måte for saksøkjaren. Sak må vera reist innan ein månad etter at tenestemannen fekk melding um avsetjingsved-

16 mai. taket, likevel so at ein legg det endelege vedtaket til grunn dersom
 Nr. 3. klage til høgare styremakt vert nytta innan ein månad eller innan
 klagefresten dersom den er kortare. Fresten vert rekna frå den
 dagen lovi tek til å gjelda, so sant vedtaket er gjort fyre den tid.
 Um frestutrekning og um oppreisnad gjeld reglane i domstol-lovi
 kapitel 8 so langt dei høver. Reglane i andre punktum av fyrste
 leden og andre punktum av andre leden gjeld på tilsvarende måte.
 Det som er fastsett i fyrre leden — so nær som siste punktum
 — gjeld og for ordensstraff etter tredje leden når straffi ikkje er
 gjevi etter fullmakt frå retten.

§ 8. Vart offentlig tenestemann framflutt eller yverflutt under
 okkupasjonen, eller tilset i onnor offentlig teneste etter søknad, hev
 han krav på å ganga tilbake til den tenesta han hadde fyre okkupa-
 sjonen, soframnt reglane i § 3 eller § 6, jfr. § 7, er til hinder for at
 han held fram der han er. Gjeng tenestemannen inn under § 2, eller
 er det andre grunnar for avskil, kan tilsetjingsmakti gjera vedtak
 um at han ikkje skal ha rett til å ganga innat i den tenesta han
 hadde fyre okkupasjonen. Innan ein månad etter tenestemannen fekk
 melding um vedtaket, kan han ha vedtaket inn for domstolane. Fyre-
 segnene i § 1 femte leden, tredje, femte og sjette punktum gjeld
 på tilsvarende måte.

II.

Denne lovi tek til å gjelda 14 dagar etter ho er vedteki. So
 langt det høver gjeld ho og for saker som alt er innhavde for dom-
 stolane, men som ikkje er avgjort endeleg.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
 og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 16 mai 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

16 mai. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om kringkasting av 24 juni 1933 § 12 fast-
 settes forskrifter om innførsel og omsetning av radiomateriell så-
 ledes:

**Forskrifter om innenlandsk salg, utleie eller
 utlån og om innførsel av radiomateriell.**

I. Innførsel og innenlandsk salg, utleie eller utlån av mottaker-
 apparater eller deler av sådanne apparater for radiokringkasting,

samt agentvirksomhet og annen medvirkning av den art at handelsbrev eller auksjonsbevilling er nødvendig i forbindelse med omsetning som nevnt, skal være forbudt uten tillatelse av Norsk Rikskringkasting. 16 mai.

II. Den som innfører, selger, utleier eller utlåner radiomateriell som nevnt, plikter å betale den til enhver tid fastsatte stempelavgift.

III. Den som får tillatelse til å forhandle radiomateriell som nevnt betaler en årlig avgift som fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet. Kirke- og undervisningsdepartementet har adgang til å nedsette eller frafalle avgiften for visse grupper av forhandlere.

Når Kirke- og undervisningsdepartementet forlanger det, plikter enhver som selger, leier eller låner ut radiomottakerapparater (herunder selvbyggersett og forsterkere) å føre kontrollbøker. Departementet eller den dette bemyndiger, kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dette.

IV. Salg, utleie eller utlån av radiomateriell som nevnt må bare finne sted til innehavere av kringkastingkort eller forhandlertillatelse. Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger, kan bestemme at radiohandler plikter å påse at den som får utlevert radiomottaker, på forhånd viser fram gyldig kringkastingkort. Ved salg, utleie eller utlån av radiomateriell må forhandleren sende nøyaktig oppgave over navn og adresse på vedkommende kjøper, leier eller låner, på den måte som fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den som dette bemyndiger. Hvis oppgaven er utilstrekkelig og forhandleren ikke på anmodning fullstendiggjør den så den kan fylle sin hensikt, plikter forhandleren å betale lytteavgift for den termin det skulle ha vært løst kringkastingkort for. Når en radiomottaker med tilbehør som hefter for lytteavgift går over fra en lytter til en radiohandler og lytteren ikke betaler avgiften med kostnader innen den frist som er bestemt av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger, må radiohandleren enten betale eller levere apparatet med tilbehør til Norsk Rikskringkasting. Norsk Rikskringkasting kan selge mottakeren med tilbehør til dekning av den som det hefter for.

Til sikkerhet for disse avgifter kan Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger kreve at handleren stiller et rimelig depositum.

V. Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger kan fastsette lempninger i disse bestemmelser og gi nærmere regler om fremgangsmåten ved innførsel og omsetninger, samt fast-

16 mai. sette nærmere vilkår for forhandlertillatelse. Som sådanne vilkår kan settes at visse apparater skal selges for en bestemt høyeste pris og at forhandleren plikter å føre bestemte slags apparater.

VI. Forskrifter om innenlandsk salg, utleie eller utlån og om innførsel av avgiftspliktig radiomateriell fastsatt ved kgl. resolusjon av 13 april 1934, 25 september 1936, 6 mai 1938, 24 juni 1938 og 2 november 1939 oppheves.

III. Den som får tillatelse til å forhandle radiomateriell som nevnt betaler en årlig avgift som fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet. Kirke- og undervisningsdepartementet har vedtatt å gjøre til en nedsettelse eller fullstendig avgiftsfrihet for visse grupper av handlere.

Når Kirke- og undervisningsdepartementet forlanger betalt, kan enhver som selger, leier eller låner et radiomottakerapparat (herunder selvbygget eller forsterket) eller kontrollboks. Den som selger eller leier dette bemynninger, kan gi nærmere bestemte betingelser til gjennomføring av dette.

IV. Salg, utleie eller utlån av radiomateriell som nevnt må foregå på et sted til innhaveren av kringkastingskort eller forhandlertillatelse. Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemynninger, kan bestemme at radiohandler plikter å passe at den som får utlevert radiomottaker, på forhånd viser fram gyldig kringkastingskort. Ved salg, utleie eller utlån av radiomateriell må forhandleren sende nødvendig opplysning over navn og adresse på vedkommende kjøper, leier eller låner, på den måte som fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den som dette bemynninger. Hvis opplysning er utilstrekkelig, og forhandleren ikke på anmodning fullstendig gir den på den måte som fylle sin hensikt, plikter forhandleren å betale lytteavgift for den termin det skulle ha vært løst kringkastingskort for. Når en radiomottaker med tilbehør som helhet for lytteavgift går over fra en lytter til en radiohandler og lytteren ikke betaler avgiften med kostnader innen den frist som er bestemt av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemynninger, må radiohandleren enten betale eller levere apparatet med tilbehør til Norsk Rikskringkasting. Norsk Rikskringkasting kan selge mottakeren med tilbehør til dekning av den som det helhet for.

Til sikkerhet for disse avgifter kan Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemynninger kreve at handleren stiller

Utgiiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.

V. Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemynninger kan fastsette betingelser i disse bestemmelser og gi nærmere regler om fristsettning.